

emir a făcut ca dezvoltarea economiă să fie dublată de una arhitecturală, culturală, socială, domenii în care Mozah s-a implicat cu tot entuziasmul... Emirul Sheikh Hamad bin Khalifa Al Thani care se afla la conducerea din 1995 a știut să ofere tarii sale deschiderea necesară pentru a se face cunoscută în întreaga lume. Numarul companiilor straine din Qatar a crescut foarte mult, Doha e un important centru în care se organizează întâlniri conferințe sau simpozioane pe diverse teme de interes internațional.

Se spune că există patru motive pentru care Qatarul a reușit să devină o mică „oază de fericire”: este cel mai mare producător și exportator de gaz lichefiat din lume; emirul Hamad bin Khalifa al-Thani a fost cotate ca fiind cel mai dinamic lider din lumea arabă; politica externă neobișnuit de independentă pentru statele din Golf, ceea ce a transformat Qatarul într-o placă turnantă a diplomației regionale; aici este locul de baștină al celei mai influente televiziuni din lumea arabă, Al Jazeera. În emirat există două campusuri universitare americane, incluzând o școală de medicină, „importată” de la Cornell University, care oferă studenților arabi accesul la idei moderne și la oportunități fără precedent.

Emiratul este practic condus de o singură familie, Al-Thani, iar șeful statului, Hamad bin Khalifa, nu pretinde că ar fi altcineva decât un autocrat luminat. În vârstă de 58 de ani, Al-Thani și-a înlăturat tatăl de la putere, în 1995, printr-o lovitură de palat. De atunci și-a consolidat poziția internă și și-a extins influența în marile capitale ale lumii, de la Londra, la Washington. Premierul este vărul lui, iar din cei 19 miniștri șapte fac parte din familia Al-Thani, la fel ca și guvernatorul Băncii Centrale. Ceilalți membri ai Cabinetului provin fie din familia mamei emirului, fie din cea a soției. Emirul și șeicii qatarezi n-au renunțat însă la tradițiile „majlis”, adunări în care oamenii de rând își prezintă petițiile și se împart dreptatea. Dar Qatarul șeicului Hamad este și un loc unde femeilor li s-a acordat dreptul de vot și unde populația crescută în regim de monarhie tribală a fost forțată de curînd - de monarhul ei - să-și exercite acest drept. Cu toate acestea, în cafenelele tradiționale, sunt acceptați doar bărbații, cărora li se oferă variate feluri de cafea, cocktailuri dintre cele mai surprinzătoare și pot fuma tutun cu arome speciale.

Lucia Ivănescu

